

Kroner, og dermed er hele den Stab færdig. Man har da til sin Medhjælp i hele hans store og udstrakte tekniske Virksomhed 2 Ingeniører, hvis Gage Udvalget foreslaar nedfat fra 2,800 til 2,600 Kroner. Desfor dem de Herrer med uheldet Blik ville bedømme Forholdet, kunne de umulig benegte, at man saa Steder i Verden finder nogen Embedsstand, der er saa ringe aflagt som Telegrafembedsmændene i Danmark, hvor netop Gagerne for de Overordnede ere — jeg vil ikke gaa saa vidt og sige saa hurtig, thi det er for meget — men saa knapt tilmaalt. Følgen af disse Forhold er, at vi virkelig have et saa begrænset Antal Embedsmænd under den danske Statstelegraf, som det vel er muligt at have indenfor denne Virksomhed. Jeg kender ikke i Diebliffet nysgigtig Lallet af dem, fordi der i Narets Løb er tilkommet en Del, som jeg ikke kender, men efter Lønningslisten fra 1ste Oktober iffor var der 133 Bestyrere, Assistentter og Telegrafister, som udgjorde de egentlig faste Bestillingsmænd, og henved 100 Reserverelegrafister og lønede Elever, som gjorde Tjeneste paa Stationerne. Jeg antager altsaa, at det fulde Antal i dette Diebliff er imellem 200 og 250, hvorimod der i Norge er ikke mindre end 388 af saadanne Embedsmænd. Se vi dernæst hen til Lønningerne, da er det hele Beløb, som der er opført i Finantsloven til Lønninger ved Telegrafen 404,400 Kroner, hvori Overbestyrelsens Gager formodentlig ikke er medregnet, medens der i Norge til 388 Telegrafembedsmænd er opført 538,400 Kroner, og i Sverrig til 350 Telegrafembedsmænd 848,680 Kroner. Endnu mere paafaldende bliver Misforholdet, naar vi se hen til Lallet af de højere lønede Embedsmænd paa disse Steder i Sammenligning med her. Selv med de i det foreliggende Forslag foreslaaede Lønningsforhøielse, faae vi her i Danmark kun 21 Telegrafembedsmænd foruden Direktøren, hvis Gage naaer 2,000 Kroner, og Summen dertil bliver sammenlagt, 49,600 Kroner. I Norge har man derimod 52 saadanne Embedsmænd, hvis Gage udgjør et samlet Beløb af 112,200 Kroner, og i Sverrig har man 93, hvis Gage udgjør et samlet Beløb af 245,200 Kroner. Her se de Herrer Forholdet imellem de højere lønede Telegrafembedsmænd i Norge og Sverrig og her. Lige vi dernæst de mest overordnede Embedsmænd, Telegrafdirektøren, vil det være allermost uensfaldende, hvor raff vi ere glædne fremad paa den Vej, paa hvilken vi ere komne ind. For 5—6 Aar siden havde Telegrafdirektøren en fast Gage af 3,000 Rd., og en Gage af 1,000 Rd. naaede kun 2 Embedsmænd under ham, hvoraf den Eine havde en Gage af 1,000 Rd. og den Anden en Gage af 1,600 Rd., men nu ere vi avancerede saa vidt med Udjevningen, at den højeste underordnede Embedsmænd under ham efter Regjeringsforslaget har akkurat den samme

Lønning, hvormed Telegrafdirektøren er opført i fast Gage. Gagen for den højeste underordnede Embedsmænd er nemlig i Regjeringsforslaget sat til 4000 Kr., den samme Gage, hvorpaa Telegrafdirektøren, hans langt overordnede Embedsmænd og Foresatte staa. Vi have nu foreslaaet denne underordnede Embedsmænds Gage nedfat til 3800 Kr., altsaa 200 Kr. mindre, og der bliver altsaa en Forskiel af 100 Rd. imellem Gagen for den underordnede Embedsmænd og den Mand, der staa som Chef for hele denne store Forretning og Virksomhed. Naar man veed, hvilken Forening af videnskabelig og praktisk Dygtighed der udfordres for virkelig at kunne lede og styre en saa stor og vanskelig Virksomhed som Statstelegrafen, hvor alle de underordnede Embedsmænd til en vis Grad ligesom maa øse deres Kundskab fra den Mand, der som Chef staa i Spidsen for det Hele, tror jeg, man maa forbaufes over, at man nu er kommen saa vidt, at denne Mand kun har 100 Rd. mere i fast Gage end hans underordnede Embedsmænd. Jeg maa oprigtig tilstaa, at det forbauser mig i højeste Grad, at den høitærede Regjering har kunnet lade sig bringe derhen til; det forbauser mig, at en Stilling af den Betydning som Statstelegrafens Direktør kan være rykket ned paa en Gage af 2,000 Rd., medens en Embedsmænd under ham staaer ham saa nær i Gage, at han, hvis Regjerings Forslag i dette Diebliff blev vedtaget, vilde have den samme faste Gage som Direktøren, og selv med den foreslaaede Nedsettelse bliver der kun en Forskiel af 100 Rd. i disse to Embedsmænds Gager. Naar den Mand, som i dette Diebliff har Overbestyrelsen af Statstelegrafen, gaar af, er jeg i det Mindste ikke i Stand til at se, hvorledes vi indenfor vort Fædrelands Grændser kunne faae en Mand, der er i Stand til at udfylde hans Plads, med den Forening af videnskabelig og praktisk Dygtighed, hvoraf han er i Besiddelse. Det er mig fuldstændig ufatteligt, hvorledes man ved at afslæge en saa overordentlig vigtig Stilling paa en saadan Maade vil kunne sikke Staten de Kræfter, den behøver indenfor denne Virksomhed. Det er disse Bemærkninger, jeg har villet henstille til det ærede Things Overveieelse. Jeg veed, hvor asmagt, Thing og Enhver i denne Sal er, naar han vil optræde som Talsmand for den Ansueelse, at vskulle fastsætte Gager, der svare til de Fordringer man stiller til Embedsmændene, og det Ansvar, man paalægger dem, og jeg har derfor ikke denne Gang villet gjøre noget Forsøg paa at faae en Forandring foretaget med Hensyn til disse Gager; men jeg vil bede det høie Thing om alvorlig at overveie, hvorvidt vi kunne vedblive at skride frem paa denne Vej, uden snart at naae saa vidt, at Talent og Dygtighed flygte ud af Statens Tjeneste.